

ROMÂNIA

SENATUL ROMÂNIEI

Nr.// 1028 / 06.04.2022

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

Biroul permanent al Senatului

L 503 / 17.04.2022

București, 6 aprilie 2022

**Domnului Florin Vasile Cîțu
Președintele Senatului**

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii pentru modificarea și completarea
Legii monumentelor de for public nr. 120/2006**

Legea pentru modificarea și completarea Legii monumentelor de for public nr. 120/2006 instituie noi reguli pentru protecția monumentelor de for public. Considerăm însă că normele referitoare la amplasarea monumentelor de for public, elaborarea propunerilor de modele-standard ale lucrărilor de artă plastică monumentală de for public, precum și cele referitoare la eliberarea autorizațiilor de construcție în zona de protecție a acestor lucrări nu asigură o configurare explicită a conceptelor și noțiunilor folosite, nu reglementează cu claritate procedura de urmat și pot genera confuzii în aplicare. În acest sens, considerăm că, sub aspectul lucrărilor de for public aplicate pe monumentele istorice de valoare națională și universală ori pe monumentele istorice reprezentative pentru patrimoniul cultural sau amplasate în zona de protecție a acestora, se impune stabilirea, fără echivoc, a atribuțiilor Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public/comisiei zonale competente față de cele ale Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice/comisiei

zonale competente și, în consecință, reanalizarea de către Parlament a legii menționate.

1. La art. I pct. 4 din legea supusă reexaminării, alineatul (4) al articolului 5¹, nou introdus, prevede: „(4) Hotărârea comisiilor zonale pentru monumentele de for public privind amplasarea lucrărilor de artă plastică monumentală de for public prevăzute la art. 2 alin (3) lit. a) se comunică unității administrativ-teritoriale competente prin grija serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii. În Municipiul București, competența aparține Primăriei Generale a Municipiului București”. Însă norma la care trimite alin. (4) al art. 5¹, respectiv art. 2 alin (3) lit. a), de asemenea nou introdus prin legea supusă reexaminării, prevede că vor face parte din categoria lucrărilor de artă plastică, artă monumentală de for public și lucrările comemorative situate pe monumente istorice de grupa A și B sau în zona de protecție a acestor clădiri, conform prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice. Totodată, potrivit lit. d) a aceluiași articol din legea supusă reexaminării, vor fi incluse în această categorie și sculpturile monumentale rezultate în urma organizării de tabere de creație plastică, reamplasate în spații publice situate în zona de protecție a monumentelor istorice de grupa A și B, conform prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 422/2001.

În acest context, trebuie subliniat că, potrivit art. 5 alin. (1) din legea supusă reexaminării, amplasarea monumentelor de for public se va realiza cu respectarea tuturor prevederilor legale aplicabile privind urbanismul și autorizarea executării lucrărilor în construcții, precum și cu avizul privind concepția artistică a monumentului de for public, emis de Ministerul Culturii sau, după caz, de serviciile deconcentrate ale acestuia, în baza analizei realizate de Comisia Națională pentru Monumentele de For Public, sau, după caz, de comisiile zonale pentru monumentele de for public. Or, în privința monumentelor istorice, art. 23 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 422/2001 prevede că amplasarea lucrărilor de artă plastică monumentală pe monumentele istorice, respectiv lucrări comemorative situate pe monumente istorice de grupa A și B, ca și în zona lor de protecție se face numai pe baza și cu respectarea avizului emis de către Ministerul Culturii, aviz emis potrivit dispozițiilor art. 33 alin. (1) lit. j) și k) din același act normativ, la propunerea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice. În plus, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 120/2006 din forma în vigoare, monumentele de for public pot fi clasate ca monumente istorice, urmând regimul juridic general stabilit pentru acestea, acesta din urmă fiind reglementat de Legea nr. 422/2001.

Prin urmare, din conținutul normativ al legii supuse reexaminării nu rezultă cu claritate dacă amplasarea lucrărilor de artă plastică, artă monumentală de for public prevăzute la art. 2 alin (3) lit. a) și lit. d) din aceeași lege va fi supusă unei singure proceduri de avizare în funcție de regimul juridic al acestora (monument

istoric sau exclusiv monument de for public) sau vor fi necesare două avize: unul emis la propunerea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice/comisiei zonale competente, iar altul emis la propunerea Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public/comisiei zonale competente, care pot ajunge la unitatea administrativ-teritorială competentă în momente diferite și care, pe fond, pot avea chiar soluții contradictorii.

Față de cele arătate și având în vedere că normele referitoare la atribuirea în competența Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public a amplasării monumentelor de for public pe monumente istorice de grupa A și B, precum și în zona lor de protecție vin în contradicție cu prevederile Legii nr. 422/2001, considerăm că Parlamentul ar trebui să le reanalizeze, astfel încât soluția adoptată să se integreze organic în sistemul legislației.

2. Prin art. I pct. 5 din legea supusă reexaminării, respectiv prin art. 6 alin. (6) din Legea nr. 120/2006 se stabilește o nouă atribuție pentru Comisia Națională pentru Monumentele de For Public. Astfel, lit. d) nou introdusă în cuprinsul acestui alineat prevede: „d) elaborează propunerile de modele-standard ale lucrărilor de artă plastică monumentală de for public prevăzute la art. 2 alin. (3) lit. a) și alin. (4), și recomandările privind conținutul acestora”.

În primul rând, prin trimiterea la art. 2 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 120/2006, noile dispoziții menționate perpetuează aceeași neclaritate sub aspectul atribuțiilor Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public/comisiei zonale competente față de cele ale Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice/comisiei zonale competente dezvoltate la punctul anterior, în contextul regimului juridic al monumentelor istorice reglementat de Legea nr. 422/2001.

În al doilea rând, considerăm că noua atribuție de elaborare a unor modele standard pentru lucrări de artă plastică monumentală de for public ar putea fi reanalizată de Parlament și din perspectiva ideii că lucrarea comemorativă aplicată pe un monument istoric ar trebui să se armonizeze cu acel monument, iar standardizarea să nu afecteze negativ perceperea concepției artistice atât a monumentului, cât și a lucrării respective.

3. Prin art. I pct. 6 din legea supusă reexaminării, la art. 6 din Legea nr. 120/2006 se introduc trei noi alineate, alin. (6¹) – (6³), cu următorul cuprins: „(6¹) Zona de protecție a monumentului de for public este delimitată pe baza reperelor topografice, geografice sau urbanistice, în funcție de trama stradală, relief și caracteristicile monumentului, după caz. Zona de protecție a monumentului de for public asigură conservarea integrată și punerea în valoare a monumentului de for public. Lucrările de artă plastică monumentală de for public prevăzute la art. 2 alin. (3) lit. a) și alin. (4), nu beneficiază de zonă de protecție. (6²) Autoritățile

administrației publice locale competente vor include în planurile urbanistice și în regulamentele aferente zonele de protecție delimitate potrivit prevederilor alin. (6¹). (6³) Orice intervenție ce presupune eliberarea unei autorizații de construcție în zona de protecție a lucrării de artă plastică/artă monumentală de for public se realizează numai cu avizul prealabil al Comisiei Zonale pentru Monumente de For Public”.

Potrivit art. 6 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 120/2006, forma în vigoare, Comisia Națională pentru Monumentele de For Public stabilește zona de protecție pentru monumentele de for public avizate. Referitor la dispozițiile nou-introduse prin art. 6 alin. (6²), învederăm că din utilizarea sintagmei „vor include” coroborată cu utilizarea sintagmei „stabilește”, aflată în norma în vigoare, de la art. 6 alin. (6) lit. c) din Legea nr. 120/2006, dar și din topica textelor, se poate deduce că autoritățile administrației publice locale ar avea obligația de a prelua în planurile urbanistice și în regulamentele aferente zonele de protecție, așa cum au fost ele stabilite de Comisia Națională pentru Monumentele de For Public, fără ca autoritățile administrației publice locale să aibă posibilitatea de a le modifica. Or, o astfel de obligație ar veni în contradicție cu prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 120/2006, care, atât în forma în vigoare, cât și în cea supusă reexaminării, conține sintagma „cu respectarea tuturor prevederilor legale în vigoare privind urbanismul”, respectiv a Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul.

Prin Legea nr. 350/2001, dar și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ sunt stabilite procedurile de elaborare, avizare și aprobare a planurilor urbanistice, pe baza documentațiilor de urbanism legal definite. Menționăm că, noțiunea de „zonă de protecție” este definită în Anexa nr. 2 la Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul ca fiind suprafața delimitată în jurul unor bunuri de patrimoniu construit sau natural, al unor resurse ale subsolului, în jurul sau în lungul unor oglinzi de apă etc. și în care se instituie servituți de utilitate publică și de construire pentru păstrarea și valorificarea acestor resurse și bunuri de patrimoniu și a cadrului natural aferent; totodată, potrivit aceluiași act normativ, zonele de protecție sunt stabilite prin acte normative specifice, precum și prin documentații de amenajare a teritoriului sau urbanism, în baza unor studii de specialitate. Așadar, zonele de protecție a monumentelor de for public propuse nu pot fi preluate direct din avizul Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public - care nu are competențe urbanistice și de amenajare a teritoriului legal instituite - acestea fiind stabilite prin planul de urbanism zonal (PUZ) și fiind integrate în planul de urbanism general (PUG), al căror regim juridic este stabilit potrivit dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. b) și c) coroborate cu cele ale art. 32 alin. (5) din Legea nr. 350/2001.

În plus, în ceea ce privește dispozițiile alin. (6³) al art. 6 din legea supusă reexaminării, considerăm că prevederea perpetuează aceleași contradicții cu atribuțiile Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice dezvoltate la pct. 1.

Astfel, deși art. 6 alin. (6¹) prevede că lucrările de artă plastică monumentală de for public prevăzute la art. 2 alin. (3) lit. a) nu beneficiază de zonă de protecție, neclaritatea între atribuțiile Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public/comisiei zonale competente față de cele ale Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice/comisiei zonale competente subzistă cu privire la sculpturile monumentale rezultate în urma organizării de tabere de creație plastică, reamplasate în spații publice situate în zona de protecție a monumentelor istorice de grupa A și B, conform prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 422/2001, incluse în categoria monumentelor de for public prin art. 2 alin.(3) lit. d) din cadrul art. I pct. 2 din legea supusă reexaminării. Cu privire la aceste lucrări, amplasate într-o zonă de protecție a monumentelor istorice, Comisia Națională pentru Monumentele de For Public /comisia zonală competentă ar avea posibilitatea de a stabili o zonă de protecție a monumentului de for public, aspect ce generează în plus neclaritate și cu privire la sfera zonei de protecție a monumentului istoric versus sfera zonei de protecție a monumentului de for public.

4. Considerăm că este necesar să fie revăzut conținutul normativ al legii supuse reexaminării și sub aspectul necesității eliminării unor exprimări imprecise, de natură a genera disfuncții în aplicare. Astfel, apreciem că sintagma „într-o zonă de protecție” din conținutul art. 2 alin. (1) al art. I pct. 1 are un conținut neclar, întrucât în terminologia utilizată în reglementările din domeniul urbanismului și amenajării teritoriului există mai multe tipuri de zone de protecție, respectiv a monumentelor istorice, de mediu, sanitară, militară etc. De asemenea, referitor la mobilierul urban, semnalăm că art. 2 alin. (3) lit. c) al art. I pct. 2 conține o noțiune neclară, nedefinită, respectiv cea de „dimensiuni monumentale cu caracter decorativ”.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii pentru modificarea și completarea Legii monumentelor de for public nr. 120/2006.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS WERNER IOHANNIS**